

השבת של רבי נתנו מברסלב

אור לארבעה עשר ...

(מסכת פסחים א, א)

בדיקת החמץ לאור הנר הוא בחינת מה שעל-ידי אור הדעת מבקשין ומחפשין לגלות כל ההסתרות, שזה בחינת מה שמחפשין אחר החמץ בחורין ובסדקין בכדי למצא אותו ולבערו, הינו לבער כל בחינת רע ורשעות שנמצא אצל האדם צפון וטמון בתוך בחינת הסתרה; ואפילו בתוך הסתרה שבתוך הסתרה, שזה בחינת 'עבר ושנה נעשה לו כהתר', ויותר מזה, שזה בחינת מה שהחמץ שהוא הרשעות מנח אצלו בחורין וסדקין ואינו נראה לו כלל, כי שוב אינו מרגיש בו כלל; אך אף-על-פי-כן, על-ידי תקף התגלות אור הדעת בודקין ומבערין הרשעות אפילו מבחינת מקומות כאלו. ועל-כן בודקין את החמץ בלילה דייקא, כי דייקא בבחינת חשכת לילה, שהוא בחינת התגברות ההסתרה ביותר, אז צריכין לגלות אותה על-ידי אור הדעת, שהוא בחינת אור הנר הני"ל, ואז נתהפכה ההסתרה עצמה גם-כן לדעת כני"ל. ועל-כן קרא התנא ליל בדיקת חמץ בשם אור, בבחינת 'אור לארבעה עשר בודקין את החמץ', כי זה עיקר בדיקת חמץ לגלות ההסתרה ולהפך החשך לאור כני"ל (הלכות ראשחודש - הלכה ג לפי אוצר היראה - פסח ספירה, אות נה).

כי יתחמץ לבני ... (תהלים עג, כא)

בפסח, מחמת שהיה עדיין קדם מתן תורה, על-כן לא זכינו עדיין לבחינת תיקון המשפט המבאר בפנים. על-כן אסור אז החמץ באסור חמור מאוד, בכדי שלא יתעורר, חס ושלום, בחינת "כי יתחמץ לבני", שנאמר על פגם המשפט, הינו על מה שמהרהרין אחר מעשיו יתברך ואחר דרכי השם שאי אפשר להבינם; שזה הוא הענין של 'צדיק ורע לו רשע וטוב לו', שמדבר שם במזמור זה תחלה (תהלים עג), כמו שכתוב "ואני כמעט נטיו רגלי וכו', כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה" וכו'. כי החמץ, כל תיקונו הוא דייקא כשזוכין לתיקון המשפט, בבחינת "דרשו משפט אשרו חמוץ". ובפסח, שיצאו לפני הקץ שלא במשפט, על-כן לא זכינו עדין אז לבחינת תיקון המשפט, ועל-כן אסור לאכל אז חמץ, וצריכים לאכל מצה, שהיא בחינת אכילת מן, שהוא מאכל המלאכים, כמאמר רבותינו ז"ל: עגה שהוציאו ממצרים טעמו בה טעם מן, שהוא בחינת מאכל מלאכים, שהם נוזנין שלא במשפט, כי אין להם בחירה, וכל חיותם ומזונם הוא רק בחסד חנם; והאדם הוא בכל בחירה, ונברא בשביל זה שלא יאכל נהמא דכסופא, רק יהיה לו בחירה ונסייון גדול בזה העולם, כדי שיזכה על-ידי זה לאכל ולקבל שכרו במשפט. ועל-כן בפסח, שאז הייתה הגאולה רק באתערותא דלעלא, כי לא זכו עדין לבחינת תיקון המשפט, על-כן צריכין אז לאכל מצה, שהיא בחינת מאכל עליון של מלאכים, להורות שאנו נוזנין עכשיו בחסד לבד, כמו המלאכים שאין להם בחירה, שהם נוזנין שלא במשפט רק בחסד לבד. וזה באמת נפלאות חסדיו יתברך שעושה עמנו לפני משורת הדין, שבעת שאין לנו זכות לקבל הפרנסה במשפט, הוא זן אותנו בחסדיו ורחמיו לבד כמו המלאכים כני"ל. ועל-כן נקראת המצה לחם עני, בחינת עניות, בחינת נהמא דכסופא, שמקבלין הפרנסה שלא במשפט, רק כעני דלית לה מגרמה כלום, רק ניזון בחסד ובמתנת חנם. וזה שכתוב בזוהר הקדוש כי מצה היא אסותא [רפואה], כי על-ידי אכילת מצה בפסח אנו מקבלין רפואה לנפשנו, שנוכל לאכל אחר-כך חמץ גם-כן; הינו, כי רב העקמימיות שבלב בני-אדם הוא בעניין

הקדוש כי מצה היא אסותא, כי שמחה הוא רפואה לכל החלאים, רחמנא לצלן. ועל-ידי האסותא הזאת יכולין אחר פסח לאכל גם חמץ, ויהיה בקדשה ובשמחה. אבל בשבועות, שאז עמדו על הר-סיני, ופסקה זממתו, ונכנעת הסטרא-אחרא לגמרי, ועל-כן צריכין להביא אז שתי הלחם מחמץ לקרבן, כי זה עיקר שלמות קדשת השמחה, להכריח גם היגון ואנחה ולהפכו לשמחה. ועל-כן לעתיד לבוא, שאז תגדל השמחה מאוד, אז יהיה רק קרבן תודה, שיש בה גם חמץ, כי זה עיקר שלמות השמחה, וזה יהיה לעתיד, מחמת שיהיה אז הכנעת הסטרא-אחרא לגמרי. ועל-כן נאמר אז "כי לא בחפזון תצאו" (הלכות פסח - הלכה ב לפי אוצר היראה - פסח ספירה אות סא).

ארץ אפים ורב חסד ... (שמות לד, ו)

לפעמים מתייגע העובד את השם, מחמת שכבר סבל כמה יסורים וכו', ועל-ידי-זה יכול ליפול לבחינת זקנה דסטרא-אחרא ותשות כוח חס ושלום, על-כן צריך להתחזק מאוד במידת ארץ אפים, להאריך אפו ורוחו על כל היגיעות והכבודות ולהתחיל בכל פעם מחדש; וזה בחינת 'ארץ אפים לצדיקים'. וכן גם הרשעים חס ושלום צריכין גם-כן להתחזק במידה זאת של ארץ אפים, שלא יבלבל אותם רשעתם מלשוב להשם יתברך, ולא ירך לבבם ולא יהיה נחלש דעתם מרובי העונות שלהם ומהנפילות, שכבר התחילו כמה פעמים קצת בעבודת השם ונפלו, אף-על-פי-כן יבטחו בחסדו הגדול ויאריכו אפם ורוחם על כל מה שעובר עליהם, ויתחזקו בכל פעם להתחיל מחדש, אולי יזכה מעתה לרחם על עצמו לעזב דרכו ומחשבותיו, ולא יהיה זקן וחלוש כוח בעיני עצמו לעולם; וזה בחינת 'ארץ אפים לרשעים'. ושאר כל המדרגות ממילא כלולין בהם. (לקוטי הלכות - הלכות תפלין ה' - אות ח' לפי אוצר היראה - יראה ועבודה - ד')

מלכתב ... (ספר אבי הנחלב - מכתב יד - המשך) אנחנו בני ישראל מזהרים

מלקבל עצות מהמנחשים והקוסמים שהם המפרסמים של שקר, רק להיות תמים עם ה' ולקבל על-ידי שאתה נוטל עצה מהצדיק על-ידי זה תזכה לתשועה. כשאתה עוזר לבני ישראל יועיל לך עצה. ההולך אחר עתא אשתו נופל בגינהם. כשרואים שהעולם מעוזן פניהם כנגד הצדיק ידעו שבודאי מלחמות גדולות יתעוררו על מדינה זאת. עיקר התיקון והעצה הוא אמת. בארץ ישראל ששם הבית המקדש וקדש הקדשים, שם עיקר תיקון העצה. עיקר התיקון של העצה הוא על-ידי ההתחברות והשלום והאהבה, ועל-ידי זה זוכין לשלמות העצה שעל-ידי זה נתגלה עצות עמקות של הצדיק שנמשכים עד הרגלין לכל המדרגות התחתונות מאוד, ועל-ידי זה ישובו ישראל לה' יתברך. עיקר התיקון הוא על-ידי השלום שהוא תיקון המחלקת שהוא בחינת תיקון פגם אמונת חכמים. מי שרוצה באמת לחשוב על תכליתו הנצחי שלא יאבד בחטאיו וכו', כמו שידוע בנפשו מה שנעשה עמו, אין לו תחבולה ועצה - רק על-ידי חכם האמת שידוע עצות עמקות להוציאו. עיקר קץ הגאולה האחרונה שאין אחריה גלות תלוי בעצות עמקות של הנחל נובע שהם עמקים מאוד מאוד, שיתגלו על-ידי משיח שנקרא פלא יועץ,

הפרנסה, שכל אחד קשה בעיניו על ואומרים שמחמת זה אינם יכולים לעסוק בתורה ועבודה. ודבורים אלו נמשכין מבחינת המבוכה של צדיק ורע לו ורשע וטוב לו הני"ל, שזה בחינת פגם המשפט, כי הם כמהרהרין אחר משפטיו והנהגותיו יתברך, כי באמת צריכין להאמין כי דרכיו יתברך ישרים מאוד, והוא יתברך יודע איך להתנהג עם כל אחד כפי שצריך, בשביל קיום בחירתו, שרק בשביל זה נברא. ועל-כן על-ידי אכילת מצה אנו מתקנים הדעת, שנדע תמיד, אפילו כשנאכל חמץ אחר הפסח, שהשם יתברך רב חסד ומרבה להיטיב ואין עול חס ושלום במשפטיו והנהגותיו, אף-על-פי שפרנסתנו דחוקה לפעמים, כי אדרבא, גם מעט הפרנסה שנותן לנו, הכל הוא בחסד וברחמים. וזה עיקר בחינת תיקון המשפט שזוכין על-ידי אכילת מצה בפסח, הינו לידע תמיד שכל פרנסתנו הוא רק



בחסד חנם, בבחינת מן, שהוא מאכל מלאכים, שנוזנין רק בחסד חנם. נמצא שבפסח, מחמת שעדין לא נתתקן המשפט, שעל-כן אסור החמץ וצריכין לאכל מצה, על-ידי-זה בעצמו נתתקן דעתנו, וזוכין לבחינת תיקון המשפט, שהוא בחינת קריעת יסור-פגם שבביעי שפסח, שאז היו ישראל בנסיון גדול, ועמדו בפניהם וצעקו אל השם מקירות לבם, והאמינו בה' ובמשה עבדו וקפצו לתוך הים, ואז זכו ישראל לבחינת תיקון המשפט; ועל-כן אז אחר-כך ה'תרה החמץ, שתיקונו על-ידי תיקון המשפט כני"ל (הלכות ר"ח - הלכה ו, אותיות יב יז יח לפי אוצר היראה - פסח ספירה אות נו).

כי בשמחה תצאו ... (ושעיהו נא, כב)

גאלת מצרים הוא בחינת שמחה, עולם החרות, בחינת "כי בשמחה תצאו"; ועל-כן צריכין לאכל אז מצה, שהוא בחינת שמחה, וחמץ ושאר שהם בחינת יגון ואנחה אסורים אז באסור חמור. אך כל זה בפסח, שאז היה עדין קצת כוח ואחיהו להסטרא-אחרא, ועל-כן הכרחו לצאת בחפזון, כי לא נכנעת הסטרא-אחרא רק לפי שעה, על-כן אז צריכין לברח מן היגון ואנחה, שהם בחינת חמץ ושאר, בכדי לבל יתערבו היגון ואנחה, חס ושלום, בתוך שמחתנו ותתבלבל שמחתנו, על-כן צריכין לאכל רק מצה ולא חמץ. ועל-כן מבאר בזוהר

שעליהם נאמר "ה' צבאות יעץ ומי יפר", שעל-ידו יבוא הקץ.

בוודאי מי שאינו חפץ כלל לשוב לה' ואינו מתעורר כלל לחשוב על אחריותו ותכליתו הנצחית, בוודאי לא יועילו לו שום עצה ותחבולה. אבל מי שיש לו מוח בקדקדו ומשים אל לבו קצת מה שעשה ונעשה בעולם ואיך הוא חולף ועובר ביגון ואנחה וצער וכעס ומכאובות וכו' וסופו לעפר ישוב, ומה יעשה ליום פקדה וכו', רק שנדמה לו שאי אפשר לו עוד לשוב כי יצרו תקפו והמניעות מהפרנסה ומהחולקים והמלעיגים ומאשתו ובניו וכו' רבו מאוד מאוד - אליהם תטוף מלתי, אליהם דברינו, ועמם אנו עוסקים לדבר באמת ובתמים, שעיקר העצה היא שיאמין שהבקשה והחיפוש בעצמו יקר מאוד מאוד אצל ה' יתברך, דהיינו מה שרואה בעצמו גודל ריחוקו שנתרחק כל-כך מקדשת ישראל למקומות הרחוקים הנקראים מקומות המטפנים, ששם כביכול אי אפשר למצא כבודו יתברך בבחינת "ויכבודי לאחר לא אתון", אבל אף-על-פי כן הוא שואל ומבקש ומחפש **איה מקום כבודי**, ועל-ידי זה הוא עולה בתכלית העליה.

זה עיקר העצה האמתית, שיודה על חטאו ולא יבוש ויבקש תמיד מה' יתברך רחמים ותחנונים שימחל לו ויתקנהו בעצה טובה איך לשוב אליו יתברך.

ה' ירחם עליך ויכנסו דברי הצדיק באזנך ובלבך היטב היטב, כי שמיעה בלבא תליא [השמיעה תלוייה בלב], ותשים לבך היטב היטב מה שנעשה עמנו בזה העולם, ויתן לנו עצה כראוי לכל אחד ואחד באופן שנוכל להציל עצמנו ממה שצריך להנצל, שלא תאבד תקוותנו חלילה.

המעטיר לשלמו וטובתו באמת.

ישראל דב אודעסר

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
[רבי ישראל הגיע להתארח בביתו של חסיד שבקש להתחזק באמונה]

... "ויאמינו בהשם ובמשה עבדו", אנחנו רוצים רק כמו שאנחנו יודעים ומבינים ולא רוצים אמונה. אבל העיקר הוא האמונה, ועיקר האמונה הוא להאמין בשם ולהאמין בהצדיק - "ובמשה עבדו".

אנחנו הזרע של הצדיק. אנחנו צריכים לחפש דרכים איך להגיע לאמונה בהצדיק, כי זה העיקר התיקון שלנו, העיקר הכל.

אוי, אוי, זה לא עצה לשכב, לשכב, רק להסתובב...

העיקר הוא האמונה. רבינו הקדוש אומר גם-כן בזה הלשון: "העיקר הוא האמונה! זה העיקר שלנו, התיקון שלנו, הרפואה שלנו, הגאולה שלנו, כן.

אמונה זה אמונות, זה אמונות.

ואמונה הוא להאמין בהצדיק - "ובמשה עבדו", וגם שיאמין בעצמו, שאני כמו שאני, השם יתברך אוהב אותי ורוצה אותי שאשוב בתשובה ורוצה שאני אתגבר ואהיה גיבור להיות בשמחה, לא להיות שלמזלניק (רע-מזל).

אמונה, השם יתברך רוצה אותי ורוצה שיהיה לי אמונה בהצדיק, ובעצמו.

להאמין בנו בעצמנו, השם יתברך רוצה אותנו כמו שאנחנו, כן.

אוי, אנחנו צריכים להתחזק לחפש אמונה, צריכים להתגבר ולהתחזק ולעבד השם ולהתחזק באמונה. צריכים להתחזק...

אמונה זה דבר קל, מלה אחת ולא הרבה דברים. זה לא דבר שיכולים להבין, זה דבר רוחני - אמונה, זה תלוי בלב. זה דבר קל - אמונה, לא צריכים לעמל, לחפש, צריכים רק הלב שיתגעגע לטוב, לחזר

לעילוי נשמת מרת

בלרה בת דיאמנטא, ת.נ.צ.ב.ה.

לטוב, לתורה, לחזר להשם יתברך. חס-ושלום ככה בלי אמונה הוא בלי חיות, בלי הכל, בלי נשמה. העיקר הוא האמונה.

אנו צריכים להתחזק מאוד לזכות לאמונה. בלי אמונה אין שמחה אין חיות. צריכים להתגבר בכל הכוח להתחזק באמונה, זה העיקר התיקון והעיקר הגאולה שלנו, העיקר הוא האמונה!

העיקר הוא האמונה בהשם ובמשה עבדו, זה העיקר. האמת, האמונה. אין אמונה בלי אמת, ואין אמת בלי אמונה.

אני מיום שנולדתי אני חלש, אני תמיד הייתי חלש, אני לא רציתי לא ללמוד ולא להתפלל, רק לשכב. אי אפשר להיות ככה. כאילו משהוא עומד על-ידי ואומר לי: "אל תעמֵד, רק תשכב". ואני אומר לו: "אני לא רוצה לשכב, מה אתה רוצה ממני?"

נו, כל היום ככה - לשכב, זה לא טוב, הגוף צריך לטייל, ללכת, להסתובב בבית, נעלה על המדרגות, לא לשכב. אולי יש לך זמן, נלך קצת לטייל, אולי נלך למקוה, תזדו, צריכים למהר ולהזדרז בזה העולם, כל רגע הוא בחשבון...

רבינו הקדוש מדבר הרבה מזה וגם מדבר הרבה משמחה. רבינו ורבי נתן מחזקים אותנו ומעוררים אותנו שנוכה לשמחה. מה זה שמחה! לשמח בעצמנו, שגם אני כמו שאני, השם יתברך רוצה אותי שאחפש דרכים לחזר לתורה, לקדושה.

מאמינים בשם, שירה שמחה, "שירו להשם כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים".

"סוס ורוכבו רמה בים" - סוס זה הסטרא-אחרא. עֵז, עֵז, "עזי, וזמרת יה" (הצדיק האמת נקרא עֵז) "ויהי לי לישועה" - לשון ישועה.

"דרשו השם ועוזו, בקשו פניו תמיד" (שצריכין לבקש את השם יתברך, היינו, לזכות לאמונה שלמה, וזה אי אפשר כי אם על-ידי שידרשו ויבקשו את השם ועוזו, היינו הצדיק).

וזה עיקר התיקון, לא חס-ושלום. ליפול. רק לשמח ולהתחזק בהשם. וגם אנחנו צריכים לעזר לעצמנו. כן, לחפש דרכים איך לחיות ולא למות. זה מיתה אם שוכבים ולא עושים כלום, זה מיתה. כששוכבים יכול להכנס איזה תאוה, בשביל זה רק כשמתעוררים מהשינה - תכף יתן מים וירחף הידים, שהטומאה תלך מאתנו.

נו, אולי נלך כמו שהולכים ומחפשים איזה דבר, נלך נחפש איך זוכים לתיקון, לגאולה, איך זוכים.

אולי נלך קצת, נעשה עצמנו שמח, כאילו אנחנו שמחים. אף-על-פי שהשמחה רחוקה מאתנו, אבל היא רחוקה והיא קרובה, היא קרובה מאוד...

אהה! מה שיש לנו, יש לנו אבא רחמני כזה שאוהב אותנו כל-כך. השם יתברך אוהב אותנו, מחיה אותנו ואומר לנו: "בואו, בואו, בואו. בואו אלי ויהיה טוב".

אנחנו תמיד נגיד מה שכתוב בתורה, אנחנו צריכים רק להגיד בפה, אז יהיה טוב. כל דיבור שמדברים עם השם יתברך זה כלי לקבל אור גדול, אור פלא.

אני ראייתי איך רבי ישראל קרדונר היה טוען טענות, הוא היה לו טענות אצל השם יתברך, הוא דבר אתו כמו שאנחנו מדברים, כמו עם חבר, ככה הוא עשה עם הידים, "אתה אומר ככה, יהיה ככה. נעשה כמו שאתה רוצה..."

הוי אמונה כזו, מסירות נפש כזה.. אז אנחנו יש לנו מקום אצל השם יתברך כמו שאנחנו. הוא משגיח עלינו, הוא שומר אותנו, והוא עושה עמנו נסים ונפלאות וחסדים כאלה שאין בעולם!

אוי יוי יוי יוי.. יש לנו חדשות כאלה, נפלאות כאלה שעדיין לא נתגלה בעולם, שהם כל חייו.

הנסים שיש היום לא היה בשום זמן, עוד לא נתגלה בעולם. בא כבר רבינו בעולם, יש לנו כבר כל.. הכל, כל התורה וכל החסדים וכל הפלאות!...

עצות

(עצות המבוארות - ספירה ושמועות, ג)

מ"ט ימי הספירה הם כנגד

מ"ט שערי תשובה שהם כנגד מ"ט אותיות שבשמות השבטים בני יעקב אבינו עליו השלום. ובארבעים ותשעה ימי הספירה, צריך לעסוק בתשובה, ולשוב אל השם יתברך על ידי ארבעים ותשע אותיות וארבעים ותשעה שערי תשובה, כמבאר למעלה. כי כל איש מישראל שייך וקשור לאות מיוחדת שבאותיות השבטים ולשער מיוחד משערי תשובה. ורק על ידי תשובה אמתית יכול כל אדם לזכות להגיע לאות של השבט ולשער התשובה השייכים אליו. ובחג השבועות הוא שער החמשים דתשובה, ועל ידי שער זה מתקרב השם יתברך אל בניו ברחמים גדולים.

גם צריך לדעת כי אמירת תהלים, ובפרט אמירה במתינות ובהתעוררות, מסגלת מאוד לעורר לתשובה באופן שהתשובה תביא לאות של השבט ששייך לאדם זה, ולשער השייך לו, כמבאר בלקוטי מוהר"ן חלק שני (סימן עג) בתורה "תהלים מסגל לתשובה". על כן צריך להזהר מאוד באמירת תהלים בכוונה מרובה בימי הספירה, כדי לזכות לתשובה אמתית והזדככות מכל מיני טומאות, היינו מכל מיני אפיקורסות ומכל מיני פגמי אמונה, ולשוב אל השם יתברך, כדי שהוא ישוב אלינו ביום טוב שבועות, ברחמים, כמבאר למעלה.

תפילה

(לקוטי תפילות ב - תפילה לו)

... רבונו של עולם, זכור

רחמך ה' וחסדיך כי מעולם המה". זכור נא החסד הנפלא והנורא אשר עשית עמנו, אשר הוצאתנו ממצרים בכוח גדול וביד חזקה, וגלית לנו אמתת אמונת אלקותך באור גדול ונפלא ונערב, ועשית אותות ומופתים גדולים ונוראים, כדי לגלות אלקותך ואחדותך וממשלתך אשר בכל משלה.

ומאז קרבת אותנו לך לעם קדוש, והוצאת אותנו ממ"ט שערי טמאה, והכנסת אותנו במ"ט שערי קדושה, שהם מ"ט שערי תשובה הכלולים במ"ט אותיות שיש בשמות שבטי י-ה. וברחמך הרבים צוית אותנו לספור כנגד זה מ"ט ימי הספירה, כדי לטהר נפשות עמך ישראל מזהמתם, למען נזכה על-ידי מצוות ספירת העומר לצאת מטומאה לטהרה, לצאת ממ"ט שערי טמאה ולכנס במ"ט שערי קדושה.

רבונו של עולם, מלא רחמים, זכנו בחסדיך העצומים לקיים מצוות ספירת העומר בזמנו בקדושה גדולה ובהתעוררות נפלא ונורא, שנוכה להתעורר על-ידי קדושת מצוה נוראה הזאת לשוב אליך באמת, ולצאת מכל טמאותינו, לבער מקרבנו כל מיני טמאות וזהמות שנדבק בנו על-ידי מעשיו הרעים.

רבונו של עולם, רבונו של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות. כי אתה יודע הכוח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כוחה להוציא אותנו ממקומות שנפלנו לשם בעוונותינו הרבים ולקרבתנו אליך, ובפרט מצוה הזאת של ספירת העומר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחילת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, אשר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת ממ"ט שערי טמאה ולכנס למ"ט שערי הקדושה. זכני במקום שאני שם עכשיו, שאזכה לקיים מצוה הזאת בתכלית השלמות האפשרי לאיש כערכי לקיים מצוה הזאת. ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני על-ידי-זה, ותוציאני מהרה מטומאה לטהרה, מחל לקדש, מיגון לשמחה, משעבוד לגאולה, ומאפלה לאור גדול. עד אשר נזכה בחג השבועות הקדוש, ביום החמשים, שאתה תשוב אלינו ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באופן שנוכה לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד.